

การพัฒนาารูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน**Development of Phetchabun Rajabhat University's management model
to the ASEAN community**มนัสนันท์ ปิ่นพิทักษ์ นงลักษณ์ อานี²¹ หลักสูตรสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์² หลักสูตรสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

*ผู้ประสานงานหลัก อีเมล: doggy0900@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยเน้นไปที่รูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอน ซึ่งรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีความสำคัญและผลกระทบโดยตรงจาก บุคคล 3 ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้วิจัยได้กำหนดเลือกมา 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร การวิจัยนี้จึงมีประชากรกลุ่มเป้าหมาย ประกอบไปด้วยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร (key informant) และมีการสัมภาษณ์กลุ่ม (focus group) ที่เลือกมา 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร วิจัยดังกล่าวนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูลจะเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (indepth interview) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ได้นำมาวิเคราะห์บรรยายเชิงพรรณนาให้เห็นแนวคิดการพัฒนาของแต่ละกลุ่มและนำมาสร้างรูปแบบการพัฒนา และจากการที่ผู้วิจัยจะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากทุกฝ่ายที่ได้ทำการสัมภาษณ์เพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ได้ผลการศึกษาเพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอน คือ 1.แนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพเป็นมืออาชีพ 2.แนวทางการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานอาเซียน และ 3.แนวทางการพัฒนาสายสนับสนุนให้มีศักยภาพในการส่งเสริมบุคคลในข้อ 1 และ 2 อย่างมีประสิทธิภาพ

คำหลัก: การพัฒนารูปแบบการบริหาร,ประชาคมอาเซียน,มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์**Abstract**

This research aims to develop the management model of Phetchabun Rajabhat University. The researcher focuses on the teaching management system because the form of teaching and learning management in the university is important and impact directly to the three parties, namely, faculties, students and staffs. The data collection was conducted through in-depth interview with the expert person in teaching and learning management and the University executives. Also, the data was conducted through the focus group of faculties, students and staffs of Phetchabun Rajabhat University. The results of Development of Phetchabun Rajabhat University's management model to the ASEAN community are as follows: 1. to develop teachers as a professional 2. to develop students having qualification

การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 (The 4th National Conference on Public Affairs Management)
“การบริหารกิจการสาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0” (Public Affairs Management Under Thailand 4.0)

---

in the ASEAN labor market demand, and 3. to develop staffs having high capacity to support the teacher and students to achieve their goal.

Keywords: Development, Management Model, ASEAN Community, Phetchabun Rajabhat University

บทนำ

ด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) เรื่องยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมมีแนวคิดให้ประเทศมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อพัฒนาสังคมในที่นี้ผู้วิจัยหมายถึงสังคมในสถาบันการศึกษาซึ่งปัจจุบันสถาบันการศึกษาควรมีรูปแบบการบริหารที่เป็นรูปธรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริง อีกทั้ง นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) กล่าวไว้ในยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม กลยุทธ์การวิจัยที่ 6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนและการบริหารรัฐกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาลเรื่องแผนงานวิจัยเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการบริหารรัฐกิจที่มีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล แสดงให้เห็นว่าสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐยังต้องพัฒนาเกี่ยวกับนโยบายเพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการบริหารเพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นที่ยอมรับซึ่ง สอดคล้องของกับนโยบายรัฐบาลเรื่องการส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมกล่าวคือ 1) ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community : APSC) มุ่งส่งเสริมความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง เพื่อเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาคเพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และสามารถแก้ไขปัญหาและความขัดแย้งโดยสันติวิธี 2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Single Production Base) รวมถึงการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียนและพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค 3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community) มุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัว เพื่อให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี และมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียว โดยมีความร่วมมือเฉพาะด้าน โดยมุ่งหวังเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปันแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนให้ความสำคัญต่อการบูรณาการการศึกษาเข้ากับวาระของอาเซียนด้านการพัฒนาและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึง การส่งเสริมการเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่ปฐมวัย และการปลูกฝังเรื่องของอาเซียนในกลุ่มเยาวชนผ่านการศึกษาและกิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์อาเซียน(สถาบันดำรงราชานุภาพ, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC : ASEAN Economic Community, 2554) รายละเอียดปรากฏในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ณ วันที่ 23-25 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ที่จังหวัดเพชรบุรี และที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีการลงนามรับรองเอกสาร 43 ฉบับ เป้าหมายหลักคือเตรียมความพร้อมสำหรับการรวมตัวกันเป็นประชาคม โดยพุ่งเป้าไปที่การให้การศึกษา การพัฒนาประชากร เพื่อให้การรวมตัวกันเป็นไปได้ด้วยดี มีการวางแผนงานสำหรับการเชื่อมต่อเครือข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานและให้ความสำคัญกับการป้องกันภัยธรรมชาติและการฟื้นฟูหลังเกิดภัยธรรมชาติขึ้น (พัชร นิยมศิลป์, การประชุมสุดยอดอาเซียน, สถาบันพระปกเกล้า)

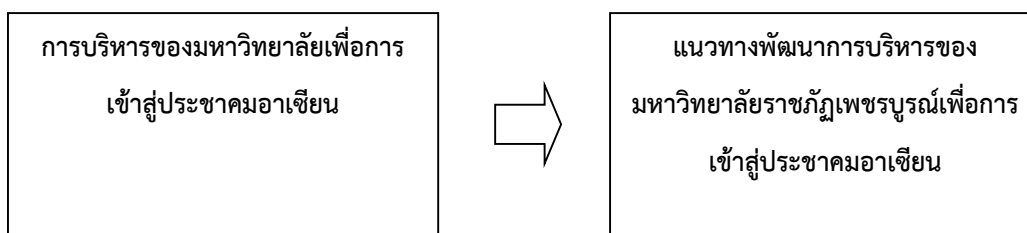
อย่างไรก็ดี แม้ว่าประชาคมอาเซียนจะมีการรวมตัวกันมาตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2558 ก็ตาม แต่จนถึงปัจจุบันรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก็ยังไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2555-2559 และนโยบายด้านการบริหารข้างต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรพัฒนารูปแบบด้านการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนอยู่เพื่อหาแนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพเป็นมืออาชีพพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียนและการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการให้มีศักยภาพในการส่งเสริมงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1) กรอบแนวคิดโครงการวิจัย

ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูลจะเป็นการสัมภาษณ์แบบ เจาะเจาะจง (indepth interview) ในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร (key informant) และแบบสัมภาษณ์กลุ่ม (focus group) ที่เลือกมา 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ได้นำมาวิเคราะห์บรรยายเชิงพรรณนาให้เห็นแนวคิดการพัฒนาของแต่ละกลุ่มและนำมาสร้างรูปแบบการพัฒนาต่อไป

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

2. สัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร (key informant) และแบบสัมภาษณ์กลุ่ม (focus group) ที่เลือกมา 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร ดังนี้

1. การกำหนดประชากร

เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร (key informant) และแบบสัมภาษณ์กลุ่ม (focus group) ที่เลือกมา 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรที่ได้มาจากการพิจารณาเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purpose Sampling) โดยเป็นผู้มีความรอบรู้ หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องจำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร (key informant) และแบบสัมภาษณ์กลุ่ม (focus group) ที่เลือกมา 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร (key informant) และแบบสัมภาษณ์กลุ่ม (focus group) ที่เลือกมา 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร มาทำการวิเคราะห์โดยการแบ่งกลุ่มวิเคราะห์และบรรยายสรุปเป็นเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ วิเคราะห์รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ต่อไปนี้

วิเคราะห์รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ผู้วิจัยจะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากทุกฝ่ายที่ได้ทำการสัมภาษณ์เพื่อนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จากวัตถุประสงค์ที่ต้องการ คือ ผู้วิจัยเน้นไปที่รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นรูปแบบที่น่าสนใจ และมีผลโดยตรงให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์นั้น พัฒนาสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีความสำคัญและผลกระทบโดยตรงจากบุคคล 3 ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้วิจัยได้กำหนดเลือกมา 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร มาทำการวิเคราะห์

รูปแบบการบริหารหมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Teaching-Learning Model) โดยผู้ที่เกี่ยวข้องมี 3 กลุ่มคือ-อาจารย์/ประธานสาขา(บริหาร) –สายสนับสนุน-นักศึกษาเพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนารูปแบบ คือ

1. แนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพเป็นมืออาชีพ
2. แนวทางการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานอาเซียน
3. แนวทางการพัฒนาสายสนับสนุนให้มีศักยภาพในการส่งเสริมบุคคลในข้อ 1 และ 2 อย่างมีประสิทธิภาพ

ยกตัวอย่างการพัฒนาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น หลักสูตร ภาษา ทักษะการศึกษา วัฒนธรรม วิธีการสอน บริบทนักศึกษา สภาพแวดล้อม เจตคติ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน เทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรมทางการศึกษา

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยแล้ว นั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการเสวนากลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 ฝ่าย และได้ผลการเสวนากลุ่มเป็นการพัฒนารูปแบบ 6 ประเด็น ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ด้านหลักสูตร

ประเด็น	สาระสำคัญ
1. ด้านหลักสูตร	1.1 ควรเป็นหลักสูตรที่มีความหลากหลาย เน้นการปฏิบัติ
	1.2 ควรเป็นหลักสูตรที่รองรับกับตลาดแรงงานอาเซียน
	1.3 ควรมีการจัดการเรียนการสอนเฉพาะทาง เพื่อเป็นทางเลือกให้กับนักศึกษา
	1.4 ควรมีหลักสูตรระยะสั้น หรือหลักสูตรไว้รองรับการแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างประเทศอาเซียน
	1.5 ควรมีรายวิชาที่เจาะลึกเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน และเพิ่มภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนเสริมเข้าไปในหลักสูตร

จะเห็นได้ว่า ผลจากการจัดกลุ่มเสวนานั้น ปรากฏว่าสถาบันระดับอุดมศึกษาต้องเสริมหลักสูตรในทุกคณะ และภาควิชาให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน และเพิ่มภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนเสริมเข้าไป ทั้งระดับอุดมศึกษาในฐานะองค์กรคลังสมองของชาติ ต้องเตรียมกำลังคนของชาติให้พร้อม หากคุณภาพบัณฑิตไทยสู้บัณฑิตประเทศสมาชิกอาเซียนไม่ได้ ประเทศไทยจะสูญเสียตลาดแรงงานให้กับแรงงานต่างชาติ บัณฑิตไทยที่จบออกมาจะต้องเผชิญกับปัญหาการตกงานมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจ สังคมการเมืองตามมา ดังนั้น สกอ. จึงมีนโยบายกำหนดให้เพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล โดยพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากล โดยพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ พร้อมทั้งพัฒนาด้านวิชาชีพ และการทำงานข้ามวัฒนธรรมพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษา และส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียนทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านต่อไป

ตารางที่ 2 ด้านภาษา

ประเด็น	สาระสำคัญ
2. ด้านภาษา	1. พัฒนาศักยภาพด้านภาษา ของอาจารย์และนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดทดสอบความรู้ด้านภาษา ศึกษาคุณงานต่างประเทศ ให้ทุนการศึกษาให้ไปเรียนรู้แลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนต่างประเทศ จัดอบรมด้านภาษา เพื่อนำไปใช้ได้จริงในการเรียนการสอน 2. จัดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์หรือนักศึกษาในอาเซียน 3. มีการเรียนการสอนเป็นระบบ 2 ภาษา 4. สอดแทรกภาษาอาเซียนในการจัดการเรียนการสอน 5. จัดทำMOUเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์ ในประเทศอาเซียน

เป็นที่ทราบกันดีว่าในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) โดยในกฎบัตรอาเซียนมาตราที่ 34 ระบุให้ใช้ภาษาทำงานของอาเซียน คือภาษาอังกฤษ (The working language of ASEAN shall be English) ซึ่งหมายความว่าประชาชนใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นนอกเหนือจากการใช้ภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำท้องถิ่นของตนเอง ซึ่ง ณ วันนี้หากเราจะเริ่มต้นพัฒนาทักษะหรือฝึกฝนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับตนเองในการแสวงหาโอกาสที่ดี เพื่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนหลายคนมักเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเทศเท่านั้นที่จะต้องสื่อสารกันหรือเฉพาะนักธุรกิจ ผู้ค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจ แต่ความจริงแล้วเมื่อถึงเวลานั้นทุกคนที่อยู่ในอาเซียนก็จะต้องเดินทางไปท่องเที่ยวเพื่อทำความรู้จักคุ้นเคยกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน หรือไม่บางคนอาจจะต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อออกไปหางานทำหรือแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต “ภาษาอังกฤษ” จึงนับเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารในโลกแห่งการแข่งขันแบบไร้ขอบเขต ทั้งด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมไม่เว้นแม้แต่วงการการศึกษา ยิ่งในระดับอุดมศึกษาด้วยแล้วเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนส่งผลให้นักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานอาเซียนได้ ภาษาจึงมีส่วนสำคัญ ในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

การสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาประเทศ ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ให้สามารถสื่อสารได้ เพราะปัจจุบันการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ติดต่อประสานงานทางธุรกิจ ถือว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนควรรู้ ยิ่งรู้มาก ยิ่งเพิ่มศักยภาพให้กับตัวเอง สามารถติดต่อเชื่อมโยงกันได้กับประเทศเพื่อนบ้านและถึงภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของอาเซียน แต่ทิศทางในอนาคตภาษาจีนจะมีความสำคัญสูงจึงควรให้ความสนใจในการศึกษาภาษาจีนเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ควรสร้าง โอกาสการเรียนรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสให้ตนเองสามารถทำงานในประเทศเพื่อนบ้านได้ด้วย

ตารางที่ 3 ด้านวัฒนธรรม

ประเด็น	สาระสำคัญ
3.ด้านวัฒนธรรม	3.1 ควรมีเจตคติ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศอาเซียน
	3.2 จัดโครงการ หรือศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมในประเทศอาเซียน
	3.3 มีการทำความเข้าใจ และเน้นให้เห็นถึงประโยชน์ในการเรียนรู้ประเทศอาเซียน
	3.4 ควรให้ความสนใจและตระหนักผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่าง ๆ คู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในเชิงประโยชน์ที่ได้รับและข้อควรระวัง

การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ซึ่งว่าสังคมไทยในอนาคตจะมีความเปลี่ยนแปลงในหลายเรื่องที่จะกระทบต่อวิถีชีวิตที่เคยดำเนินมาในอดีต นักศึกษาจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัวและเตรียมการ (Adapability and Preparation) ประเด็นที่นักศึกษารุ่นใหม่ควรต้องเตรียมตนเอง เพื่อให้ตนเองมีความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่นควรให้ความสนใจและตระหนักผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่าง ๆ คู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในเชิงประโยชน์ที่ได้รับและข้อควรระวัง ดังนั้นการติดตามข้อมูล ข่าวสารความเคลื่อนไหวของประเทศเพื่อนบ้านเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะนำไปสู่ความเท่าทัน การปรับตัว เตรียมการมิใช่รอให้ผลเกิดขึ้นก่อนจึงค่อยปรับตัว ซึ่งอาจจะทำให้เราไม่ทันการ

การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ทำให้สังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่ จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติและการดำรงคงอยู่ของประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น นักศึกษาควรปรับกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้ในยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การเรียนควรเป็นไปเพื่อสะสมความรู้และประสบการณ์ รู้จักที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มในตนเองทำให้ตนเป็นคนมีศักยภาพรอบด้าน (ทั้งทางการเรียนรู้ การเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร การมีวินัยในตนเอง การมีภาวะผู้นำ ฯลฯ) เพราะคู่แข่งในอนาคตมิใช่คนไทยด้วยกันเท่านั้น แต่เป็นคนต่างชาติด่างวัฒนธรรมที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แนวคิดที่ควรจะเสริมสร้างในตนเอง คือ ทำให้ตนเองสามารถทำงานได้ทั่วอาเซียน นอกจากนี้การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน สอนเราว่าเราต้องมีนิสัยเรียนรู้ตลอดเวลาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะสังคมแห่งอนาคตเป็นสังคมใหม่ที่เรายังไม่เคยชิน เนื่องจากแตกต่างจากอดีตที่ผ่านมา ความรู้เพื่อการดำรงตนให้อยู่รอดให้อยู่อย่างมีความสุข เป็นสิ่งที่เราต้องแสวงหา การเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ในอดีตสอนให้เรารักษาวัฒนธรรมความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน

หากเข้าใจว่าทุกวัฒนธรรมล้วนเป็นสิ่งที่มีความค่าต่อคนในแต่ละสังคม
 นำไปสู่ความเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น

การมีมุมมองต่อประเทศเพื่อนบ้านจะ

ตารางที่ 4 ด้านบริบทนักศึกษา

ประเด็น	สาระสำคัญ
4.ด้านบริบทนักศึกษา	1.สร้างความเชื่อมั่นและความเชี่ยวชาญให้กับนักศึกษาเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานอาเซียน โดย เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกให้คิด วิเคราะห์ ฝึกความรับผิดชอบโดยการทำงานเป็นทีม 2.สร้างสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา เช่น ห้องสมุดที่ทันสมัย Internet Wifi 3.ส่งเสริมทักษะการทำงานให้กับนักศึกษา เช่น ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ 4.สร้างบรรยากาศแวดล้อมให้เอื้อต่อการศึกษา เช่น ห้องเรียนที่ทันสมัย อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย 5.จัดทุนการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับประเทศอาเซียน

นักศึกษารุ่นใหม่จำเป็นต้องตระหนักถึงความเป็นชาติและความดำรงอยู่ของรัฐชาติ ทบทวนและพิจารณา ค่านิยมของคนรุ่นใหม่ในปัจจุบัน พัฒนาความเป็นคนมีวินัย มุ่งเน้นความสามารถในการดำเนินชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม ควรพัฒนาการเรียนรู้วินัยที่เพิ่มสูงขึ้นกว่าเดิม คือ แสดงออกซึ่งการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็น เคารพความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมเป็น ความมีวินัยนอกจากจะเป็นปัจจัยเอื้อต่อการเสริมสร้างโอกาสการมีงานทำแล้ว ยังส่งผลต่อการเสริมสร้างความสงบสุขในภูมิภาคอีกด้วยสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจได้ว่า สามารถที่จะทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้ ซึ่งถือเป็นศักยภาพที่เพิ่มสูงขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา

ซึ่งจะเห็นได้ว่า สิ่งสนับสนุนสำคัญในการเรียนรู้เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษานั้น คือ เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ห้องสมุดที่ทันสมัย Internet Wifi เป็นต้น สิ่งสนับสนุนเหล่านี้จะเป็นตัวเชื่อมโยง ขับเคลื่อน และกระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ตารางที่ 5 ด้านพัฒนาอาจารย์

ประเด็น	สาระสำคัญ
	1.พัฒนาด้านภาษาของอาจารย์ผู้สอน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียนสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์พัฒนาตนเองด้านภาษา

---

5. ด้านพัฒนาอาจารย์

2. พัฒนาด้านการสอน มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีความรู้ด้านภาษามากขึ้น

ในด้านอาจารย์นั้น ถือเป็นบุคลากรที่สำคัญในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา โดยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ในประชาคมอาเซียน มีการเพิ่มศักยภาพอาจารย์ที่จบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษหรือมีศักยภาพที่ใกล้เคียงเข้าไปในทุกระดับชั้นการศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาไทยสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างสร้างสรรค์

นอกจากนี้ยังมีการร่วมมือกับภาคเอกชนในการรับอาสาสมัครเข้ามาสอนภาษาต่างประเทศ รวมถึงวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ เพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจกันของ ประเทศในประชาคมอาเซียนต่อไป การสร้างประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา การทำให้ประเทศไทยเป็น Education Hub ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านกรอบความคิด คือ แผนการศึกษาแห่งชาติ ที่จะมุ่งสร้างความตระหนักรู้ของคนไทยในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคนไทยให้ เป็นคนของประชาคมอาเซียน พัฒนาสมรรถนะให้พร้อมจะอยู่ร่วมกันและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้าน การศึกษา

ตารางที่ 6 ด้านบุคลากร

ประเด็น	สาระสำคัญ
6. ด้านบุคลากร	1. สร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในการพัฒนาด้านภาษา 2. จัดทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อวัดระดับความสามารถ โดยแบบทดสอบที่มีมาตรฐาน 3. จัดกิจกรรม โครงการ โดยเน้นการปฏิบัติให้กับบุคลากรเพื่อเรียนรู้ด้านภาษา

บุคลากรภาครัฐ และระบบการบริหารภาครัฐต้องปรับตัว เพื่อให้ สอดรับกับการปฏิบัติงานในลักษณะข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural) สมรรถนะทั่วไปของบุคลากรภาครัฐต้องปรับปรุงให้เหมาะสมกับการปฏิบัติราชการแนวใหม่ โดยเฉพาะทักษะในการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาท้องถิ่นอาเซียนภาครัฐต้องบริหารการเปลี่ยนแปลงในเชิงรุกมากขึ้นรวมทั้งปฏิรูปภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อน การขาดความชัดเจนของทิศทาง แผนในทุกระดับ การขาดความยืดหยุ่นคล่องตัว กฎ ระเบียบที่ไม่ทันสมัยรวมถึงการจัดกิจกรรม โครงการ ให้บุคลากรเพื่อการเข้าสู่ประชาคม

อาเซียนนั้น ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นการฝึกทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หรือทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อที่จะนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงและมีประสิทธิภาพต่อไป

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ วิเคราะห์รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่มีการค้นคว้าเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องประกอบการสัมภาษณ์ กลุ่มประชากรตัวอย่างรวมทั้งการตอบแบบสอบถามของกลุ่มประชากรตัวอย่างด้วย

สรุปผลการวิจัย มีดังนี้

วิเคราะห์รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากการที่ผู้วิจัยจะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวบรวมจากทุกฝ่ายที่ได้ทำการสัมภาษณ์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จากวัตถุประสงค์ที่ต้องการ คือ ผู้วิจัยเน้นไปที่รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นรูปแบบที่น่าสนใจ และมีผลโดยตรงให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์นั้น พัฒนาสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีความสำคัญและผลกระทบโดยตรงจากบุคคล 3 ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้วิจัยได้กำหนดเลือกมา 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร มาทำการวิเคราะห์

รูปแบบการบริหารหมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Teaching-Learning Model) โดยผู้ที่เกี่ยวข้องมี 3 กลุ่มคือ-อาจารย์/ประธานสาขา(บริหาร) –สายสนับสนุน-นักศึกษาเพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนารูปแบบ คือ

- 1.แนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพเป็นมืออาชีพ
- 2.แนวทางการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานอาเซียน
- 3.แนวทางการพัฒนาสายสนับสนุนให้มีศักยภาพในการส่งเสริมบุคคลในข้อ1 และ 2 อย่างมี

ประสิทธิภาพ

1. แนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพและเป็นมืออาชีพ

การพัฒนาอาจารย์ในกรณีนี้ เป็นการเสริมสร้างศักยภาพของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะ ได้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ รู้จักการทำงานร่วมกันและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ตลอดจนต้องค้นคว้าต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งการพัฒนาอาจารย์ตรงกับคำนิยามที่ใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกา ว่า “Faculty development” และในประเทศอังกฤษว่า “Staff development ” คือ เป็นการพัฒนาบุคลากรที่

มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านวิชาการของสถาบันการศึกษา กระบวนการพัฒนาความก้าวหน้าในด้านวิชาชีพของอาจารย์ และปรับปรุงการเรียนการสอน การพัฒนาอาจารย์ เป็นการช่วยให้อาจารย์ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ รวมทั้งปรับปรุงทัศนคติและเทคนิคต่างๆ ในการสอน หรือการทำงาน ที่ส่งเสริมประสิทธิภาพ ด้านการเรียนการสอนของอาจารย์เป็นสำคัญ และการพัฒนาอาจารย์เป็นกิจกรรมที่สำคัญ ที่ช่วยให้คณาจารย์ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ รวมทั้งปรับปรุง เจตคติ และเทคนิคต่างๆ ในการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของนักเรียน นักศึกษา จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ควรต้องกำหนดเป็นนโยบายของสถาบันการศึกษา ที่จะเอื้ออำนวยให้คณาจารย์ได้มีโอกาสปรับปรุง และพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพ และสมรรถภาพด้านต่างๆ สามารถปฏิบัติภารกิจในฐานะเป็นอาจารย์ที่ดีที่มีต่อผู้เรียนและสถาบัน

2. แนวทางการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานอาเซียน

เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ ประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีความหลากหลายมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นทั้งระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การปกครอง ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ มีความแตกต่างในระดับของการพัฒนามากที่สุดดังนั้น การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจึงมีความท้าทายมากกว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอีกหลายเท่าตัว ถ้าจะเลือกประเด็นที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับประชาคมทั้ง 3 ด้าน (AEC, ASC, และ ASCC) แล้ว ต้องยอมรับว่าประเด็นทางด้าน "แรงงาน" เป็นประเด็นสำคัญที่สุด เพราะเกี่ยวข้องกับแรงงาน ในฐานะที่เป็นปัจจัยการผลิต (Factor of Production) โดยเฉพาะในมิติของการเคลื่อนย้ายแรงงาน (Migration) ของวิชาชีพหลัก ๆ 8 วิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ พยาบาล ทันตแพทย์ วิศวกร สถาปนิก นักบัญชี ช่างสำรวจ และวิชาชีพการท่องเที่ยว

ดังนั้น การพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานอาเซียนนั้นควรต้องมุ่งเน้นพัฒนาทักษะ 5 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) ในที่นี้หมายถึงการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ซึ่งจะต้องใช้ในกรอบด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการศึกษา ก็คือภาษาอังกฤษ

2. การพัฒนาทักษะการคิด (Thinking Skill) การส่งเสริมทักษะการคิด ลดการเรียนในห้องเรียน และให้เวลาที่เหลือเด็กได้เรียนรู้นอกห้องเรียน ทำกิจกรรม ทำโครงการต่างๆ กิจกรรมเหล่านี้สามารถส่งเสริมทักษะการคิดของผู้เรียนได้ดี ถ้าย้อนไปดูทักษะที่เกี่ยวข้องกับการคิดมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน ทักษะคณิตศาสตร์ และทักษะวิทยาศาสตร์

3. การพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วม (Participation Skill) ทักษะการมีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมภูมิใจ คนไทย สังคมไทยมักจะมีปัญหาโดยตลอด ซึ่งผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการสอนมากขึ้น เพราะเป็นการพัฒนาคนด้านความรู้ ทัศนคติ และทักษะได้เป็นอย่างดี เพราะทักษะการมีส่วนร่วมเป็นการฝึกผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และทักษะนี้เป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากๆ

4.การพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหา (Problem solving Skill) ด้านทักษะการแก้ปัญหา คิดว่าเป็นทักษะที่สำคัญมากทักษะหนึ่งของนักเรียนไทย เรามักจะได้ยินได้ทราบตามข่าวต่างๆ ว่าเด็กไทยประสบปัญหาทั้งในด้านครอบครัว ด้านส่วนตัว ด้านการเรียน แล้วนักเรียนเหล่านั้นตัดสินใจทำร้ายตนเองอยู่เสมอ ซึ่งที่จริงแล้วทุกคนมีปัญหาทั้งสิ้น แต่ขึ้นอยู่กับแต่ละคนจะนำปัญหาเหล่านั้นมาแก้ปมอย่างไร เด็กไทย หรือคนไทยพร้อมแล้วหรือยังที่เผชิญปัญหา และโดยเฉพาะพร้อมที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

3. แนวทางการพัฒนาสายสนับสนุนให้มีศักยภาพ

ทรัพยากรบุคคลนับเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดของมหาวิทยาลัยเนื่องจากบุคลากรจะเป็นผู้ผลักดันให้ภารกิจ ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถมีสมรรถนะสอดคล้องตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยตลอดจนมีคุณลักษณะที่ดีพึงประสงค์ และมีทัศนคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัยจะทำให้มหาวิทยาลัยเจริญก้าวหน้าและเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ยังเป็นการเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้สามารถรองรับและเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่จะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคตด้วยมหาวิทยาลัยจึงเห็นสมควรกำหนดแนวทางในการพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องและสนับสนุนเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ดังนี้

1.มหาวิทยาลัย และส่วนงาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยการไปเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การไปศึกษา ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ปฏิบัติงานวิจัย การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ การไปปฏิบัติงานบริการวิชาการ การไปปฏิบัติงานอื่นใดที่จำเป็นและเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร การไปประชุม สัมมนาหลักสูตรต่าง ๆ ที่องค์กรภายนอกจัด ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ที่ จะให้ความรู้ใหม่ๆ เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเองตลอดเวลา

2. ส่งเสริมให้แต่ละส่วนงานมีบทบาทในการพัฒนาบุคลากรของส่วนงาน ซึ่งเป็นการพัฒนาบุคลากรตามเป้าหมายและภารกิจหลักของส่วนงาน โดยเน้นการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรให้เกิดการเรียนรู้ที่สมดุล ทั้งการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การประชุมและสัมมนา เป็นต้น

3.มหาวิทยาลัยกำหนดโครงการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะในด้านต่างๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในส่วนที่เป็นความต้องการ โดยรวมในระดับมหาวิทยาลัย และส่วนงานสามารถกำหนดโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในส่วนที่เป็นความต้องการเฉพาะของส่วนงานได้เอง โดยให้สอดคล้องกับความจำเป็น ทิศทาง และเป้าประสงค์ เพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามแผนเส้นทางการพัฒนาบุคลากร

อภิปรายผล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

รูปแบบการบริหารที่ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบการบริหารหมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Teaching-Learning Model) โดยผู้ที่เกี่ยวข้องมี 3 กลุ่มคืออาจารย์/ประธานสาขา(บริหาร)สายสนับสนุนและนักศึกษาซึ่งจากการศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง จึงสรุปได้ว่า ผู้วิจัยนั้นต้องการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ด้านการศึกษา การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ที่ชะอำ-หัวหิน ประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2552 ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในแผนงานจัดตั้งประชาคมทั้ง 3 เสาหลัก พร้อมทั้งประกาศปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2552-2558 โดยยึดแผนการจัดตั้งประชาคม 3 ด้านในการดำเนินงานเพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และประกาศปฏิญญาว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ให้การศึกษาเป็นเครื่องมือพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและมีความรับผิดชอบทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. ในระดับประเทศจะมีการกำหนดนโยบายในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาได้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้สามารถรองรับการเปิดเสรีด้านแรงงาน ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาจะมีการดำเนินการโดยใช้มาตรฐานคุณวุฒิระดับสากลมาเป็นกรอบทิศทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

2. หน่วยงานทางการศึกษาจะมีการเพิ่มหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยอาจจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมจากสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิม หรือเป็นรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา หรือเป็นการบูรณาการเนื้อหาเข้ากับวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเดิม เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักประชาคมอาเซียนในทุกมิติ

3. กระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรจะมุ่งเน้นเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพ โดยให้มีทั้งด้านความรู้ คุณลักษณะ และทักษะต่าง ๆ ที่สนองต่อความต้องการของความเป็นอาเซียน ดังนั้น การเรียนการสอนที่กำหนดให้มีการบูรณาการเนื้อหาอาเซียนสู่การเรียนการสอนจะไม่เพียงแต่บูรณาการเพียงเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ และเจตคติที่ดีต่อการอยู่ร่วมกันในอาเซียนเท่านั้น แต่จะให้ความสำคัญกับการบูรณาการทักษะต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยคำแนะนำต่าง ๆ จากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และความร่วมมือช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคลหลายฝ่าย ที่สละเวลาให้คำแนะนำ คำปรึกษา รวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมเสวนากลุ่ม เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัย จึงขอขอบคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้มา ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

จุไรศรี ชูรัมย์. “ผลกระทบ ความพร้อม และการปรับตัวด้านการศึกษาของไทยในการเข้าสู่

ประชาคมอาเซียน”อาเซียนศึกษา (ASIAN STUDIES). สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.2555.

ครุณี โอวจริยาพิทักษ์ และคณะ. ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร,2558

ณรงค์ พุทธิชีวิน. เอกสารการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง “บทบาทการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อก้าว

สู่สังคมอาเซียน” วันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2555 ณ ห้องประชุมเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา,

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา.2555.

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน : พื้นฐานการศึกษาด้านเศรษฐกิจ

สังคมและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยสัมพันธ์.2553.

พศชนันท์ บุญช่วย, ฉัฐปภัทร์ เทียนจันทร์, การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดเพื่อเตรียมความ

พร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน,2555

วัชรภรณ์ ทวีกุล, บทบาทของมหาวิทยาลัยในกระบวนการบวบต้นความเป็นประชาคมอาเซียน,2558

วิยะดา วรานนท์วันิช,การเตรียมความพร้อมด้านการพัฒนาทุนมนุษย์ของมหาวิทยาลัยเอกชนสู่ประชาคม

อาเซียน,2558

วิทยากร เชียงกุล. สภาวะการศึกษาไทย ปี 2551/2552 บทบาทการศึกษาไทยกับการพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น. 2553.

ศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล. ทิศทางและนโยบายการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน. เอกสารประกอบการ

บรรยายในการประชุมเรื่อง “มุ่งหน้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน” เมื่อวันที่ 26 – 27 เมษายน พ.ศ.

2555 ณ วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยวน้ำ อำเภอกะสมุย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัด
สุราษฎร์ธานี.2555.

สมใจ กงเดิม, ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, 2555

สุรินทร์ พิศสุวรรณ. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “ทิศทางการศึกษาไทยในประเทศประชาคม

อาเซียน” วันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 ณ โรงเรียนมาจิวราฐ จังหวัดสงขลา.2555.

สุบิน บุระรัช, ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน,2554

สุนทรี วรรณไพเราะ,ยุทธศาสตร์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็น

ประชาคมอาเซียน,2555

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา,การขับเคลื่อนการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน, กรุงเทพฯ :

กระทรวงศึกษาธิการ, 2555.

อนวัช ขาววิชัย และคณะ, การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่โจ้เพื่อมุ่งสู่

ประชาคมอาเซียน,2555

อุษณีย์ พรหมศรียา, ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน,2555

Office of The Education Council. Education in Thailand 2007. Bangkok: Office of The

Education Council.2007.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมประชาสัมพันธ์.ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร มีเป้าหมายอย่างไร และไทยได้ประโยชน์

อย่างไร. [online].กรมประชาสัมพันธ์. 2555.

แหล่งเข้าถึง http://hq.prd.go.th/prTechnicalDM/ewt_news.php?nid=510. [1 พฤษภาคม

2555]

สรุปผลการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ ๘ และการประชุมที่เกี่ยวข้อง. การประชุมรัฐมนตรี

ศึกษาอาเซียนล่าสุดคือการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 9[online]. การประชุมรัฐมนตรี ศึกษา
อาเซียนครั้งที่ 9.2555.

แหล่งเข้าถึง <http://www.bic.moe.go.th> [1 ธันวาคม 2559]

สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. การประเมินคุณภาพภายนอก.[online].กรม

ประชาสัมพันธ์. สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.2555.

แหล่งเข้าถึง <http://www.onesqa.or.th>[15 พฤษภาคม 2555]

The official website of the Association of Southeast Asian Nations. (2009). About

Asian (online).Available: <http://www.aseansec.org/>. May 1, 2012.